

[Lone Dybkjær]

at man altid kan argumentere for, at der ville blive for stor en forskel.

På den anden side synes jeg, det er rigtigt, hvad SF's ordfører siger, at det kunne dog være ønskeligt, at man havde markeret, at man fortsat ville bevæge sig, sådan at der var nogle incitamenter til yderligere rationaliseringer inden for skibsværftsindustrien.

Når jeg siger det, er det, fordi vi både i denne og i andre sammenhænge ved, at det faktisk er krav enten i form af teknologiske krav og miljømæssige krav eller konkurrencemæssige krav med hensyn til støtteprocenter, der gør, at værftsindustrien og andre industrier bliver effektive og konkurrencedygtige, og her kan man så sige, at det havde været ønskeligt med endnu et lille skridt.

Herudover vil jeg godt tilføje, at jeg synes faktisk, det havde været rart, om et af partierne – lad os lade være at lade det være forslagsstillerne i denne sammenhæng, men så kunne man måske have appelleret til SF – havde haft nogle aspekter med om den miljømæssige side, som faktisk er ganske alvorlig, når det drejer sig om skibsværfterne, i retning af, at det virkelig er nødvendigt nu at begynde at arbejde med nogle miljømæssige krav til skibsværfterne, hvis ikke vi skal have en fortsat forurening på det niveau, som vi har i øjeblikket. Det kan vi naturligvis ikke gøre ensidigt over for danske virksomheder uden videre. Derfor havde det været rart, hvis det, at vi forlænger støtten, var blevet koblet med noget andet, sådan at vi måske havde kunnet få sat en udvikling i gang.

Det er sådan set kun for at markere Det Radikale Venstres principielle holdning til sagen. Vi har naturligvis konstateret, at der er et rimelig stort flertal, et bekvemt flertal og mere end det bag lovforslaget, og det er der da grund til at ønske parterne god fornøjelse med og sige til lykke med.

Lysholm Christensen (KRF):

I valgkampen forud for valget den 12. december 1990 blev der brugt mange ord på spørgsmålet om samarbejde. Det gjorde vi også i Kristeligt Folkeparti. Vi pegede på, at kun ved samarbejde hen over midten kan den nødvendige politik føres. Men straks da valgresultatet var kendt på valgnatten, var det stort set slut med ordene om samarbejde. Den sidste måneds debat har desværre ikke givet håb om sær-

lig meget politisk stabilitet og gennemførelse af en langsigtet politik i bred enighed.

På den baggrund er det glædeligt at se handlingsforløbet omkring det foreliggende forslag fra Socialdemokratiet. Det er glædeligt, at regeringen og Folketingets største oppositionsparti har fundet hinanden i denne sag.

Kristeligt Folkeparti har ingen principielle indvendinger imod den foreslåede udsættelse af aftrapningen af indeksslåneordningen for skibe. Af hensyn til danske skibsværfters konkurrenceevne er det vigtigt, at vi ikke afvikler vores støtteordninger i hurtigere tempo, end de øvrige EF-lande gør det.

Jeg kan derfor meddele, at Kristeligt Folkeparti kan tilslutte sig den udarbejdede fælles hensigtserklæring. Det gælder den langsigtede målsætning for afvikling af statsstøtten, det gælder den foreslåede forlængelse af indeksslåneordningen, og det gælder i særlig grad formuleringen om en ansvarlig pris- og omkostningsudvikling i Danmark. Det er en vigtig formulering, der dér er kommet med.

Lovforslaget er altså et godt håndslag til den danske værftsindustri, og så er det i tilgift et eksempel på, at der kan samarbejdes her i Folketinget på trods af den øjeblikkelige partimæssige sammensætning, uden at dette skal opfordre Tingets største parti til overmod.

Hvis vi tager formuleringen i hensigtserklæringen med, hvor der står dette om den ansvarlige pris- og omkostningsudvikling, er der vel håb om, at der kan laves noget fornuftigt i dette Folketing.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Jeg vil godt lige af hensyn til historieskrivningen gøre fru Annette Just opmærksom på, at da aftrapningen af skibsværftspakken i sin tid blev vedtaget, stemte SF ikke imod. Vi undlod at stemme, fordi vi tilsluttede os princippet, men var bekymret for, om afviklingen var for hastig, og vi må indrømme, at vi har fået ret i begge ting.

Til fru Lone Dybkjær vil jeg sige, at jeg er lidt forundret over at erfare, at den nys afgåede miljøminister ikke har sørget for at stille tilstrækkelig skarpe krav til skibsværftsindustrien såvel her som i de øvrige EF-lande.